

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/19/2018
Identifikačné číslo spisu: 8014200282
Dátum vydania rozhodnutia: 26.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8014200282.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: X. I. - ARTIMA, Centrálna 632/7, Svidník, IČO: 46 022 546, zastúpený advokátom JUDr. Dušanom Remetom, Masarykova 2, Prešov, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. Augusta 8 a 10, Bratislava, za účasti: K. U. O., bytom A., o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 337-2/2014-BA zo dňa 16. januára 2014, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. septembra 2017, č. k. 4S/14/2014-87, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Prešove Nitre (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 16. januára 2014 č. 337-2/2014-BA , ktorým zamietol odvolanie žalobcu - zamestnávateľa X. I.-ARTIMA, z 18. novembra 2013 a odvolanie zamestnanca K. U. O. zo 14. novembra 2013 a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Prešov, číslo 26072-21/2013-PO, zo 16. októbra 2013. Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán podľa § 178 ods. 1 písm. a/ bod prvý zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) rozhodol o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia a vydal podľa § 210 ods. 1 zákona o sociálnom poistení rozhodnutie, ktorým K. U. O., ako zamestnancovi zamestnávateľa X. I. - ARTIMA, A. (do 2. septembra 2013 sídlo XX. Z.), IČO: XXX XXXXX zaniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti, dňa 30. júna 2013.

2. Krajský súd považoval napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj postup predchádzajúci jeho vydaniu

za súladný so zákonom. Namietaná nezákonnosť postupu a rozhodnutia žalovanej a prvostupňového správneho rozhodnutia bez uvedenia konkrétnych porušení subjektívnych práv žalobcovu bolo pre rozhodnutie krajského súdu vo veci irelevantné. Nebolo sporné, že žalobca, ktorý vykonával podnikateľskú činnosť na základe osvedčenia o živnostenskom oprávnení č. OŽP-Z/2011/00983-00002 z 21. januára 2011 ako zamestnávateľ platil povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti. V registri zamestnávateľov bol vedený od 1. februára 2011. Zamestnanec K. U. O. bol vedený v registri poistencov Sociálnej poisťovne od 1. júla 2011. Sociálna poisťovňa, ústredie, vystavila pre zamestnanca formulár PD A1 s platnosťou od 1. júla 2011 do 3. júna 2013. Formulár bol vystavený v čase, keď neexistovali pochybnosti o správnosti určenia uplatniteľnej legislatívy a splnenie podmienok na určenie uplatniteľnej legislatívy nebolo overené kontrolou reálneho výkonu činnosti na území Slovenskej republiky. Na základe vykonanej kontroly nebolo preukázané, že konkrétny zamestnanec reálne vykonával činnosť ako zamestnanec na území Slovenskej republiky a preto nemôže podliehať slovenským právnym predpisom ani podľa čl. 11 a čl. 13 Nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v znení Nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 988/2009 zo 16. septembra 2009 a vykonávacieho Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa vykonáva Nariadenie č. 883/2004. V uvedenej súvislosti poukázal na povinnosť sociálnej poisťovne vrátiť poistné, ak bolo zaplatené bez právneho dôvodu fyzickej osobe alebo právnickej osobe povinnej odvádzať poistné podľa ustanovenia § 145 zákona o sociálnom poistení.

3. Účastníkom konania náhradu trov konania podľa § 167 a § 168 nepriznal, pretože žalobca v konaní úspech nemal a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi krajský súd nepovažoval za spravodlivé.

II.

4. Žalobca a do konania pribratý účastník K. podali proti uvedenému rozsudku krajského súdu kasačnú sťažnosť.

5. Namietali, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci dôvodiac tým, že pobočka Sociálnej poisťovne ani žalovaný nemali právomoc rozhodnúť o určení tzv. uplatniteľnej legislatívy vo vzťahu k osobám v rovnakom postavení, v akom sa nachádzal zamestnanec žalobcu. Krajský súd v tejto súvislosti podľa § 134 ods. 2 písm. b/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP) nebol viazaný ani samotnými dôvodmi žaloby.

6. Navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo alternatívne, rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

III.

7. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním z 30. januára 2018 dôvodiac, že krajský súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, na základe ktorého vec náležite právne posúdil.

8. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

IV.

9. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené právnenému zástupcovi žalobcu a do súdneho konania pribratého účastníka konania, JUDr. L. .

V.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné odmietnuť podľa § 459 písm. a/ SSP ako oneskorene podanú.

11. Podľa § 443 ods. 1 veta prvá SSP, kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 443 ods. 5 SSP, zmeškanie lehoty uvedenej v § 443 ods. 1 až 4 Správneho súdneho poriadku nemožno odpustiť.

13. Podľa § 69 ods. 1 SSP, lehoty podľa tohto zákona sa počítajú na hodiny, dni, týždne, mesiace a roky.

14. Podľa § 69 ods. 4 SSP, lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

15. Podľa § 69 ods. 5 SSP, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň; to neplatí na lehotu určenú podľa hodín.

16. Podľa § 69 ods. 6 SSP, lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na správnom súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak podanie urobené elektronickými prostriedkami je doručené mimo pracovného času.

17. Podľa § 459 písm. a/ SSP, kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak bola podaná oneskorene.

18. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca X. - ARTIMA bol zastúpený advokátom JUDr. L. J. na základe plnomocenstva zo dňa 17. januára 2014. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že rozsudok krajského súdu z 14. septembra 2017, č. k. 4S/14/2014-87, bol splnomocnenému zástupcovi žalobcu doručený dňa 16. októbra 2017. Do súdneho konania pribratý účastník K. U. O. rozhodnutie súdu prevzal dňa 27. októbra 2017.

19. Jednomesačná lehota na podanie kasačnej sťažnosti v zmysle § 69 ods. 4 SSP uplynula v pondelok - bežný pracovný deň, dňa 27. november 2017 (posledný deň na podanie kasačnej sťažnosti). Kasačná sťažnosť proti predmetnému rozsudku bola zo strany žalobcu a K. U. O. podaná osobne na krajský súd dňa 30. novembra 2017, teda oneskorene.

20. Najvyšší súd s poukazom na § 459 písm. a/ SSP kasačnú sťažnosť ako neprípustnú odmietol, nakoľko bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty, ktorej zmeškanie podľa § 443 ods. 5 SSP nemožno odpustiť.

21. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd analogicky v zmysle § 170 písm. a/ SSP v spojení s § 467 ods. 1 a 4 SSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov

kasačného konania, keďže výsledok kasačného konania je obdobný ako pri odmietnutí žaloby.

22. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.